

[**Ministeren for Handel, Industri og Søfart.**] specielle Omraader har grebet ind og ladet Indkøb foretage for Statens Regning, men noget saadant kan, som jeg tidligere har nævnt, efter det herskende økonomiske System ikke gøres, og ønskes sikkert heller ikke iværksat, naar Talen er om Forbrugsvarer i Almindelighed. Her maa Indkøbene overlades til de næringsdrivende.

Sidst, men ikke mindst, vil jeg gerne i Aften henlede Opmærksomheden paa, at der med Henblik paa de skandinaviske Landes Forsyninger med nødvendige Varer i Krisesituationer allerede gennem længere Tid har været ført indgaaende Forhandlinger mellem dertil nedsatte Udvalg i Norge, Sverige, Finland og Danmark. Disse Forhandlinger, der er et Led i det gode Samarbejde, der paa mange økonomiske Omraader finder Sted mellem de skandinaviske Lande, paabegyndtes allerede for over halvandet Aar siden, nemlig i Februar 1937. Arbejdet har i den forløbne Tid først og fremmest bestaaet deri, at man har tilvejebragt Behovslisten for saadanne Varer, som Landet under Afspørringen kan antages at komme til at mangle, og som der er Udsigt til, at et af de andre Lande vil kunne levere. De paagældende Lister giver Oplysning om de omtrentlige Mængder, man behøver m. v. Undersøgelserne har bl. a. omfattet saadanne Varer som Korn, Gødningstoffer, Brændselsstoffer, Fedtstoffer samt Levnedsmidler og Metaller. Man vil sikkert forstaa, at jeg vanskeligt her kan gøre nærmere Rede for dette Arbejde, men jeg har dog gerne villet erindre om dette betydningsfulde Led i det danske Beredskab.

Jeg tror herefter, at jeg saa indgaaende, som jeg formaar det, har besvaret den til mig stillede Forespørgsel, og jeg haaber, man vil erkende, at der ikke i denne Henseende har været noget som helst at bebrejde Regeringen — jeg fristes til at være ubeskeden og sige tværtimod. Jeg kan yderligere tilføje, at det er Hensigten at følge de saaledes lagte Retningslinier paa alle de af mig nævnte Punkter. Derimod hverken vil eller kan Regeringen med Henblik paa en uvis Krisesituation gaa ind for saadanne Foranstaltninger, der kunde bringe Fare for at ødelægge vort hjemlige Produktionsliv i Fredens Dage. Det vilde være

urigtigt af mange Grunde, og det vilde efter min Opfattelse heller ikke være en klog Beredskabsforanstaltning med Henblik paa en eventuel fremtidig lignende Situation som den, vi for nylig oplevede.

Ordføreren for Forespørgerne (Knud Kristensen): Den højtærede Handelsminister begyndte — man kunde næsten sige, ligesom Regeringspartierne i Regelen begynder eller slutter — med, at det, det gælder om, er, at vi af nationale Grunde, af Hensyn til vort Land i det hele taget, ikke beskæftiger os med Kritik af Regeringen: Nu maa vi staa sammen, nu maa vi afholde os fra Kritik, og nu maa vi se væk fra det, vi er misfornøjede med, og hjælpes ad for at føre os over de vanskelige Forhold. Men se, disse vanskelige Forhold, vi skal føres over, betyder i Regeringens Mund blot, at vi skal godkende og billige den Politik, Regeringen fører. Jeg kan ikke se, at Regeringen, dens Medlemmer og dens Partier i Regelen afholder sig fra Kritik af Oppositionen, naar de mener, at Kritik er berettiget, og jeg tror da heller ikke, at vi vinder noget som helst ved, naar det gælder os selv, inden for Landets Grænser, at afholde os fra at sige vor Mening om de Forhold, som vi mener, Regeringen har taget fejlagtigt paa, de Geringer og Foranstaltninger, som den har foretaget, og som vi mener ikke er rigtige, og de Foranstaltninger, som den har undladt at foretage, og som vi mener, den skulde have foretaget. Jeg tror ikke, det tjener noget Formaal, at man saadan fra Regeringens Side ved næsten enhver Lejlighed stiller sig op, som om det er det sande Samfundssind og Fædrelandssind stadig at tale den efter Munden, som den ønsker det. Betingelsen for Folkestyre er jo, at man paa saglig Vis med Argumenter redegør for sin Stilling og paa den Maade baade kritiserer Regeringen, naar det er fornødent, og undlader det, naar man finder, det ikke er fornødent.

Den højtærede Handelsminister mente at kunne fastslaa, at hvis der var Varemangel her i Landet, saa var det i hvert Fald ikke Valutacentralens, det vil sige ikke Regeringens Skyld. Deri er jeg ikke enig med den højtærede Handelsminister. Vi ved jo, at Handelens Folk i de kritiske Dage i September henvendte sig til Ministeren og gjorde opmærksom paa, at der var en lang